

Nr 668

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 171, med förslag till lag om jordfästning m. m.

I proposition nr 171 med förslag till lag om jordfästning m. m. föreslås att efter eldbegängelse må med askan förfaras på sätt Konungen bestämmer. Härmed avses enligt departementschefens uttalande att bereda möjlighet för askans utspridande i naturen.

Utredningsmannen (SOU 1955: 36) håller före, att något behov av en sådan reform icke föreligger i vårt land, och de tillkallade sakkunniga ha anslutit sig till denna ståndpunkt. Flera remissinstanser äro av samma uppfattning.

Undertecknade anse, att den föreslagna anordningen är oförenlig med kristen uppfattning och främmande för svensk tradition.

Påståendet i propositionen sid. 20, att askan genom ett spridningsförfarande "snabbt förenas med jord eller vatten", vederlägges av sakkunskapen på området. Antikvarien Nils Gustaf Gejvall, Vitterhetsakademiens osteolog, framhåller, att askan som oorganisk substans icke förenas med jord eller vatten. Antikvarien Gejvall har undersökt ett stort antal forntida brandgravar, där bevarade benpartiklar fortfarande tillåta ett bestämmande av den dödes ålder och kön efter mer än 2 000 år.

På grund av det anförda få vi sålunda föreslå,

att riksdagen vid antagandet av Kungl. Maj:ts förslag till lag om jordfästning m. m. måtte utsluta 2 §, andra punkten: "Efter eldbegängelse må . . . på sätt Konungen bestämmer".

Stockholm den 24 april 1957

Jöns Nilsson

Ruben Swedberg

Erik Magnusson
i Tumhult

Ulla Lidman-Frostenson

Eric Nelander

Sven Svensson
i Krokstorp

Yngve Hamrin
i Jönköping

David Svenungsson

Elis Håstad

Stina Wallerius

Augustinus Keijer

Johan Ö. Ågren

Carl Eric Hedin